

DERİ VE KUNDURA İŞÇİLERİNİN SESİ

Yenileşme

yıl 2 sayı 24

DERİ-İŞ'İN GELECEĞİ

Bir Deri-İş Sendikası vardır. İşçisine ve Türkiye işçi sınıfına düşmanlıkta yarış eden işverenler sendikasına ve işverenlere boyun eğmekle ünlü işçisini dinlemeyen tabanın söz ve karar sahibi ilkesine saygısı olmayan. Bir avuç sözüm ona işçi temsilcisinin, sendikacının kendi kendilerine karar alıp uyguladıkları bir sendika. Deri-İş. Aylardır bir gazete bile çıkaramayan, fikir fukarası, esen rüzgara göre yön değiştiren bu sendikanın, genel başkanı aylar önce emekliye ayrıldığı için olağanüstü Merkez Genel Kurulu geçtiğimiz ay sonunda yapıldı.

Ölmekte olan bir sarı sendika örneği idi bu kongre. Kongre delegelerinin iki ana bölümünü Beykoz Deri Kundura ve Kazlıçeşme Deri-İş Şubesi delegeleri meydana getiriyordu. Kazlıçeşme Şube Kongresi, merkez genel kurul tarihinden 12 gün önce yapıldığı için, genel merkez kongresi Kazlıçeşme delegelerinin iradelerini yansıtmaktan uzaktı. Gerçi tüm iddialarının aksine Kazlıçeşme Deri-İş Şube Kongresini ilericiler kazanmıştı. Ancak bu ileri şubenin delegeleri, şube kongresinden sonra kendi aralarında ortak kararlar alma zamanı bulamadıklarından olsa gerek, birleşik bir eylem kuramadılar.

Beykoz delegeleri ise, ikili bir yapı gösterdi. Bir kanat, Beykoz Deri-İş Şube Kongresinde, bugünkü sarı sendikacıların listelerinden delege seçilmelerine rağmen, Beykoz Deri Kundura 'da sarı sendikacıların ihanetini görüp, ilerici sendikal mücadeleye katılmanın gereğini kavrayan arkadaşlardan oluşuyordu. Diğer kanat ise her şeye rağmen işveren uşaklığında, işçiye ihanette birleşen kişilerin karışımıydı. Bu anlayışla dırki,Beykoz Şube Konğresinde başımıza çöreklendirilen sarı şebekeye destek ve akıl hocalığını esirgemeyenler, genel merkez kongresinde ödüllendirildiler.

Kongreye katılan delegelerin deyimiyle kongre tam bir rezaletti. İşçi sınıfının sorunlarına çözüm bulmayı bir kenara bırakın, dertlerin konuşulmasının bile ihtiyaç duyulmadığı kongrede, ayakkabı işverenler sendikasının çelenginin en göze çarpacak yere yerleştirilmesi bir başka suçüstü belgesiydi. Oysa, bir diğer yandan ayakkabı işverenleri sendikası başkanının faşist sendikacılığa çanak tuttuğunu, bu nedenle, Yeşil kundurada yetkinin kaybedildiğini söyleyen yine sahtekarlıkta yarış eden Deri -İş yöneticileridir.

Deri-İş Genel Merkez Kongresinde bahsetmeye değer bir değişme olmadı. Eski tas, eski hamam. İşçi sınıfı bilimine inanmış, sınıf ve kitle sendikacılığını özümlemiş bir yönetim değişikliği olmadan Deri-İş ayağa kalkamayacaktır.

İşçi arkadaşlardan gizlercesine gerçekleştirilen kongre, çok az işçi arkadaş tarafından izlendi. Biz YENİLEŞME olarak kongreyi izledik. Delegelerle sohbetlerimizde şunu gördük. Delegelerin büyük çoğunluğu sendikayı benimsememekte. Hatta kongreyi izlemek gereği duymamakta. Deri işçisi topyekün bir arayışa girmek zorundadır. Ciddi bir çaba, sendikayı bu asalaklardan kurtaracaktır. Kongrede ilginç olan bir başka şey, delegelerin çalışma raporunu okuma ve eleştirme gereği duymaması ydı. İstenilse kongre iki saatte tamamlanırdı. Laf olsun diye iki günde bitirildi.

disk beykozda

Yaklaşık 10 bin işçinin çalıştığı Beykoz'da sarı sendikacılık zinciri henüz kırılamamıştır. Ancak sarı sendikacılık çemberinde inim inim inleyen bu işçiler yavaş yavaş mücadele bayrağını yükseltiyorlar.

İlk kıvılcım, askeri işyeri olmasına rağmen UMURYERİ ONARIM DESTEK KOMUTANLIĞI işyerinde çakmıştır. Türk-İşe bağlı işçi sendikalarından Türk Harb-İş Sendikası'nın bütün engellerine rağmen, tüm sahtecilikleriné rağmen yetkiyi DİSK'e bağlı ASTER-İŞ SENDİKASI almıştır. Bölgedeki tüm ilericilerin elbirliği ile elde edilen bu başarı Beykoz yöresindeki tüm yurtseverlerindir. Elbette ki en büyük pay işyerinde çalışanlarındır.

Aylar süren mücadele böylece sonuca ulaşmıştır. Beykoz'da ilk kez böylesine bir başarıya ulaşan işçi sınıfı mücadelesi, geleceğin Beykoz'unun tohumlarını atmakta.

Türk-İş bünyesindeki en sarı ve Amerikancı bir yapıda olan Türk Harb-İş Sendikası'nı Umuryeri'nde dize getiren DİSK'e bağlı ASTER-İŞ SENDİKASI'nın ve Umuryeri'nin mücadeleden yılmayan işçileri mücadelemize güç katmışlardır. Yolumuzu aydınlatan uğraşlarından dolayı kendilerini kutlarız.

Sınıf sendikacılığının bayrağını mutlaka dalgalandıracak olan YENİLEŞME Umuryeri işçilerinin kavgasına başladığı günden beri destek olmuş, elinden geleni esirgememiştir. Bu nedenle başarının ayrı bir anlamı vardır.

Ekmek Gül ve Hürriyet Günleri Ellerimizdedir

19'lar kazandı !..

18.11.1975' te bildirimsiz ve tazminatsız olarak 19 kişiyi işten attılar. Neydi bizim suçumuz. Direnişe öncülük ettiniz diyor işveren. Biz de bunun yalan olduğunu söyledik. Çünkü istirahatlı olan 4 kişi vardı. İki arkadaşımız da senelik izinde idi. Üretimle ilişkisi olmayan iki arkadaşımız da vardı. Onlar da biliyor bizim suçsuz olduğumuzu. Yapmak istedikleri tek şey YENİLEŞME' yi yok etmekti. Başaramadılar. İşvereni mahkemeye verdik. Haklıydık. Tazminatlarımızı alma hakkını mahkeme kararıyla kazandık. İşveren bize o zaman tazminatı verseydi, işçi arkadaşlar buna karşı çıkacaktı. Biliyorlardı. İşveren sarı sendika ile bir olup bizi suçlu göstermeye çalıştı. Neler demediler ki bizim için. Makine kırmışız, adam döğmüşüz. Daha akla gelmeyen çirkin iftiralar savurmuşlardır.

Evet arkadaşlar, şimdi de konuşsunlar kimin haklı olup olmadığını. İşveren ve sarı şebekeye iki sözümüz var. Şunu kafalarına iyice sokmalılar. Bugün Türkiye'de işçi sınıfı önüne örülen her duvarı yıkacak kadar güçlüdür. Sizin gibi çömezlerin baskıları vız gelir bize, vız.

Zafer işçi sınıfının olacaktır. YENİLEŞME engelleri yıka yıka zafere ulaşacaktır.

Atılan 19 işçi adına
Sedat ÖZSOY

Beykoz işçilerinin MADEN-İŞ'le dayanışması çığ gibi büyüyor. Selam olsun İşçi Sınıfımızın grevci yiğit oğullarına !...

Türkiye işçi sınıfının ekmek, özgürlük mücadelesi her şeye karşın ilerliyor. İşçi sınıfımızın ekonomik-demokratik kitle örgütü DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) sömürüyü sınırlandırma ve sömürüyü yok etme savaşımında yeni mevziler elde ediyor.

Gelişmenin büyüklüğü, emperyalist tekelleri, işbirlikçi patronları ve onların her türlü iktidarını rahatsız ediyor. Bu gelişme durmalı diyorlar. Saldırıyorlar, ölüm saçıyorlar besleme komandolarıyla. Grevlere silahlı sopalı saldırılar düzenliyorlar.

Demokrasi savaşımının bel kemiği DİSK henüz 1967 yılında kurulmasına karşın, dev adımlarla ilerliyor. Ve artık günümüzde işçi sınıfımız, ekonomik mücadele örgütü DİSK' in yer almadığı yığın eylemleri düşünemez oldu. Demokrasi cephesinin ve geleceğimizin güvencesi işçi sınıfımız, sınıf olarak en önde, en savaşkan. Kurulduğu günden bu yana işbirlikçi sermayenin saldırı ve imha planlarını boza boza gelen DİSK, 16 haziranlardan, 16 eylüllerden zaferle çıkarak bu günlere geldi. İşbirlikçi sermaye saldırılarına bir halka ekliyor. Yaşadığımız bu günlerde DİSK' e vurmak, DİSK i çökertmek için, MESS ile, MADEN-İŞ e yükleniyor. MADEN-İŞ, DİSK' in orta direği. MESS (Metal Eşya Sanayicileri Sendikası) DİSK' e bağlı MADEN-İŞ' e kendi şartlarını kabullendirmeye çalışıyor. Zengin ve şanlı mücadele geleneği olan işçi sınıfımızın yiğit oğulları MESS'in kölelik şartlarına hayır diyor. Ve Madeni Eşya İşkolunda kısa zamanda 40.000 i aşkın işçi grev çadırlarında. MESS' e direnmek, ekmek için direnmek, faşizme karşı durmak oldu. Sınıf ve kitle sendikacılığını savunmak oldu.

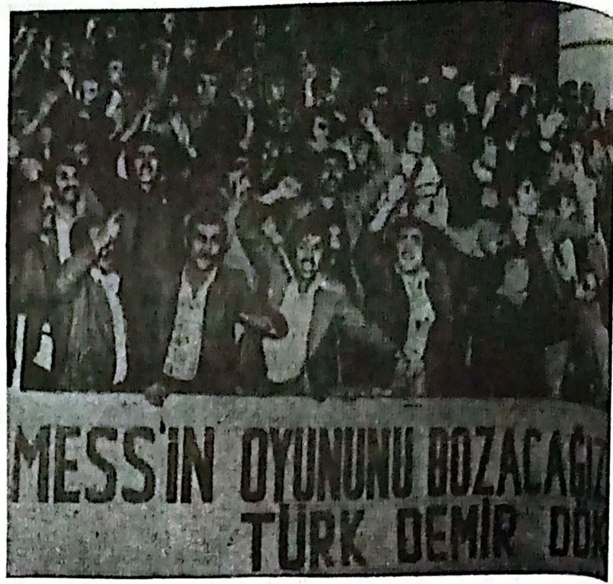
Güç maddi koşullar içinde kavgaya çıkıldı. Grev çadırlarında, grev okullarında sınıf mücdele sinde en önde mücadeleye atılan MADEN-İŞ' li grevciler Türkiye işçi sınıfının çıkarlarını savunuyor. Grevler Türkiye MADEN-İŞ SENDİKASI' nın mücadelesi olmaktan, DİSK' in mücadelesi olmaktan çok tüm ilericilerin, Türkiye işçi sınıfının mücadelesi olmuştur.

Kavga, emek-sermaye çelişkisinin, sınıf mücadelesinin odak noktası şekline geldi. Bu kavgayı mutlaka işçi sınıfı kazanacaktır. Kazanmalıdır. Bu anlayışla tüm arkadaşları, grevler bitene dek sürekli bir dayanışmaya çağırıyoruz.

MADEN-İŞ SENDİKASI ile Beykoz yöresi ilericileri olarak, Beykoz ve Paşabahçe fabrikaları olarak gerekli ilişkiler kurulmuştur. Beykoz ve Paşabahçe işçileri daha ilk günden en güzel dayanışma örneklerini vermeye başladılar. Bu özveri süreklilik kazanmalı, MESS dize gelene dek sürmelidir. Türkiye işçi sınıfının ortak slogam şekline gelen " DGM' yi Ezdik, Sıra MESS'te" sesleri Beykoz'dan da yükseliyor.

Dayanışmayı yaygınlaştıralım!

mess yenilecek!

Bezkoz bölgesi işçileri grevci MADEN-İŞ SENDİKASI ile dayanışmanın bir diğer örneğini vermekteler.

Olanaklar ölçüsünde grevdeki işyerleri ziyaret edilmektedir. Grevci arkadaşlarımızın; İşçi sınıfımızın demokratik haklarımıza saldırının geriletilmesi ve yeni haklar elde edilmesi amacıyla başlattığı bu onurlu mücadelede en önde kavga verenleri selamlamak için grev yerlerine gidiyoruz. Ulusal planda olsun, uluslararası planda olsun en büyük destek gören yiğit MADEN-İŞ grevcilerini kavgalarında yalnız bırakmadığımızı somutladığımız ziyaretlerimizle gösteriyoruz.

İlk olarak İstanbul Topkapı yöresinde kurulu 1050 işçinin grevde olduğu M.A.N. Kamyon ve Otobüs Fabrikası'na gidilmiştir.

Ortak kavga türkülerinin hep birlikte haykırıldığı, MADEN-İŞ in MESS' e karşı başlattığı BÜYÜK GREV'in nedenlerinin vurgulandığı ziyarette, Fabrika baştemsilcisi, Beykoz Deri Kundura'dan bir arkadaş ve MADEN-İŞ SENDİKASI Eğitim Dairesi Müdürü birer konuşma yaptılar. Karşılıklı sohbetlerle düşünce alışverişinin yapıldığı ziyaret tam bir DOSTLUK, BİRLİK, DAYANIŞMA örneği idi.

İkinci olarak Sümerbank'a bağlı MANNESMAN Boru Fabrikasına gidildi. Bildiğiniz gibi Mannesman işçileri DİSK' e bağlı MADEN-İŞ' e yeni geçmişlerdi MADEN-İŞ saflarında örgütlenen 700 işçi MESS' in ve Sümerbank Genel Müdürü Kemal Vafol'un işçi düşmanı tutumundan dolayı greve çıkmak zorunda kalmışlardı. 7 Aydır büyük bir azimle, kararlılıkla grevde olan Mannesman işçileri bizleri bütün dostlukları ile karşıladılar.

Mannesman işçilerine ziyaretimizin bir başka anlamı Beykoz Deri Kundura Fabrikası işçileri ile ortak bir işverene bağlı bulunmalarıydı.

Bu nedenle ziyaretimiz dayanışmanın ötesinde tam bir bilgi alışverişi oldu.

Örneğin, kıdem tazminatının yıllardır 35-40 gün arasında değiştiğini öğrendik.

İşçilerin her sene kar dağılımından ikişer maaş tutarında pay aldıklarını öğrendik.

MESS denen Metal Eşya Sanayicileri Sendikası'nın Mannesman gibi Kamu İktisadi Devlet teşekküllerinden milyarlara varan aidat (ödenti) larla ayakta durduğunu, yani bizlerin yarattığı değerlerle, bizlerden kesilen vergilerle, işverenler örgütünün nasıl güçlendirildiğini öğrendik. Ve işverenler sendikasının bu olanaklarla bizlerin ekmeğine aşına, nasıl kastettiklerini, kazanılmış haklarımızı nasıl gaspetmek istediklerini gördük.

Grev ziyaretleri sürecektir. Daha çok ve değişik arkadaşların ziyaretlere katılması, sınıfsal ve tarihsel bir yükümlülüktür.

16 Haziran

Onaltı Haziran
Yüzbin işçi yürüdü
Onaltı Haziran, genel direniş
Burjuvaziye,
Tüm sömürüye,
Nasırlı ellerin
Yumruğu bugün
Onaltı Haziran
İşçi eylem birliği
Onaltı Haziran genel direniş
Burjuvaziye,
Tüm sömürüye
Nasırlı ellerin
Yumruğu bugün
Onaltı Haziran
Emperyalizme karşı
Onaltı Haziran, genel direniş
Burjuvaziye,
Tüm sömürüye
Nasırlı ellerin
Yumruğu bugün

15-16 HAZİRAN DİRENİŞİ

15-16 Haziran Genel Direnişi, Türkiye İş- Sınıfının mücadele tarihine altın harfle- yazıldığı şanlı bir sayfadır.

15-16 Haziran Genel Direnişi, burjuvazi- n kendi kendine hareket edemeyeceğinin laşıldığı gündür.

1960 yılına kadar yasal hakların kazanıl- ması için verilen mücadele daha sonra sı- nıfsal çelişkinin sertleşmesiyle birlikte gelişti.

1961 de grev hakkının kanunlaşması için 100 bin işçinin katıldığı Saraçhane Mitingi, sizliği protesto eden binlerce işçinin T. B.M.M. önünde polisle çatışması, yiğit Ka- vel Direnişi, 1963 te 274 ve 275 sayılı Top- lu Sözleşme, Sendika ve Grev Yasalarının yürürlüğe girmesini sağladı.

Ancak Türkiye İşçi Sınıfı, daha etkili, da- ha kararlı mücadele verdikçe Türk-İş'in leri yalnız bıraktığı görülüyordu.

Türk-İş'in Amerikan tipi sarı sendikacı- lığa ve sermayeden yana tavrına karşı geç- en bir tepki olarak 1967 de kurulan DİSK'in devrimci ilkeler doğrultusunda bağımsız- lık, Demokrasi, Barış ve Toplumsal İlerle- me yolundaki kazanımları sermaye sınıfını laşa düşürdü.

Yıl 1970. Uluslararası tekelci sermaye, o- nun Türkiye'deki işbirlikçisi, burjuvazi iş- çi sınıfının devrimci hareketinden son dere- ce tedirgin gözüküyor. Egemen güçler hız- la gelişmekte olan toplumsal uyanışı dur- durmak için 274 ve 275 sayılı Yasalarda değişiklik yapan tasarıyı hazırlıyor. Bu yeni tasarıya göre çalıştığı işkolundaki sigortalı işçilerin 1/3'ünü örgütlemeyen sendikalar, yani Türk-İş dışındaki tüm sendikalar kendiliğinden fesh oluyordu.

16 Haziran günü Türkiye İşçi Sınıfı şahlandı. 100 bini aşkın işçi kadın-erkek omuz omuza İstanbul, İzmit, Gebze'de işi bırakarak meydanlara, sokaklara doldular ve yürüyüşe geçtiler.

Direnişe geçen işçilerin birleşerek daha büyük bir güç haline gelmelerini önlemek için iktidar, polis ve askeri birlikler çağırarak direnişin yer yer kanlı çatışmaya dönüşmesine yolaçtı. Kolluk kuvvetlerinin kadın erkek demeden giriştiği insafsız saldırı üzerine, Mehmet Gıdak, Yaşar Yıldırım ve Mustafa Baylan polis kurşunlarıyla katledildi. Yüzlerce işçi yaralandı. Ertesi gün AP iktidarı sıkıyönetim ilan etti. DİSK yöneticileri ve yüzlerce işçi tutuklandı, Sıkıyönetim mahkemelerince yargılandı, binlerce işçi işten atıldı.

Daha sonra C.H.P. TİP ve TBP'nin başvuruması üzerine Anayasa Mahkemesi, söz konusu değişiklik hükmünü iptal etti.

15-16 Haziran Genel Direnişi Türkiye İşçi Sınıfının gücünü bir kez daha kanıtladı.

15-16 Haziran Türkiye işçi sınıfının demokratik haklarının en güçlü savunucusu olduğunu, kazandığı haklardan kolayca vazgeçemeyeceğini gösterdi. Ve en önemlisi bugün işçi sınıfının devrimci sendikal örgütü DİSK, 15-16 Haziran geleneği üzerinde gelişiyor.

15-16 Haziran gerici güçlerin iddia ettikleri gibi, veya bazı akılevvel maceracıların belirttiği gibi bir ihtilal provası değildir. 15-16 Haziran işçi sınıfımızın ilerici sendikal örgütü DİSK'e nasıl sahiplendiğinin bir örneğidir. 15-16 Haziran bir siyasal eylemdir. İşçi örgütlenmesini gerici Türk-İş'e teslim etmenin yüzbinlerce işçi tarafından dişe diş bir mücadele ile geriletilmesi, feshedilmesi demektir.

15-16 Haziran, Demokrasi, Ekmek, Özgürlük mücadelesinde ileriye atılacak olan her adımın, ancak ve ancak işçi sınıfının öncülüğünde gerçek olacağının anlaşıldığı gündür.

15-16 Haziran, Ulusal Demokratik Güçlerin eylem birliğinin sadece işçi sınıfınca sağlanabilirliğinin bilince çıktığı gündür.

İşçi sınıfımız, 1976, 1977 1 MAYIS'larda 16 Eylül'de, bugün MESS'e karşı verdiği savaşımlarında, 15-16 Haziran geleneğini sürdürüyor.

15-16 Haziran Şanlı Direnişi'nin 7. Yıldönümü Türkiye İşçi Sınıfına ve tüm emekçi halkımıza kutlu olsun.

HODRİ MEYDAN

8. Dönem Toplu İş Sözleşmesi yaklaştı. Son günlerde, sarı sendikacılar bizlere hizmet ediyormuş havasıyla sık sık bildiri yayınlamaya başladılar. Son girişimlerinde tüm işçiye olmasa da belli sayıda kişilere ulaştırdıkları taslak kağıdına sözleşme isteklerimizi yazmamızı istiyorlar. Yazacağız ve haklarımızı bütün gücümüzle savunacağız.

Sarı sendikacılar yayınladıkları bir başka bildiride işçilerden güç alarak görev yaptıklarını belirtmeden edemiyorlar. Dahası var, fabrikadaki işçi arkadaşların önemli bir bölümünün bugünkü yöneticilere duydukları güvensizliği gözlerden uzak tutma hesabındalar. O nedenle olağanüstü kongre yoluyla alaşağı edileceklerinin hırçınlığı içinde tümümüze saldırıyorlar. Sanki olağanüstü kongreye başvurmak yasa hakkımız değilmiş gibi. Toplu Sözleşme görüşmelerine yarın başlayacakmış gibi YENİLEŞME'yi bölücülükle suçluyorlar. Oysa Toplu Sözleşmeye tam 3,5 ay gibi uzun bir dönem var önümüzde. İddia ediyorlar işçi bize güveniyor diye, Hayır diyoruz İşçiler, yani bizler mutlak bir çoğunlukla sizlere güvenmiyoruz. Sarı sendikacılara, bunca deneyden sonra, hele son kardan pay alma protokolundan sonra güven duygusu taşıyan işçi arkadaş parmakla sayılacak kadar azalmıştır. İşçiden güç aldığını iddia edenler boylarıyla birlikte yalan söylüyorlar. İspatlanması için her yol açık. Şube yönetim kurulu olarak olağanüstü kongre kararı alsınlar işçinin kime güvendiğini görelim. HODRİ MEYDAN.

Ancak bu yolla Toplu Sözleşmeye daha güçlü gidilir. İşçinin gerçek sözcüleri göreve getirilmiş olur. Tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesi hayata geçirilir. Ve iddia ediyoruz, bu yola başvurmak, işçilerin bütünleşmesi demektir. Bölücülük hiç değildir. Anadolu Yakası Merkez Şube Yönetim Kurulu'nun görevden istifalarını ve olağanüstü kongreye gitme yürekliliğini öneriyoruz. Birkez daha işverene peşkeş çekilmemek, onurumuzu ayaklar altına alan bir sözleşme imzalamamak için, haklarımızı her şartta savunmak için, HAKLARIMIZI SAVUNACAK YÖNETİMİ İŞBAŞINA GETİRMEK İÇİN, Şube yöneticilerine HODRİ MEYDAN diyoruz.

yenileşme toplu iş sözleşmesi öntaslağı

- Toplu İş Sözleşmesi süresi 2 yıl olup, ücret zamları seyyanen birinci yıl saat başına 10 TL. ikinci yıl 10 TL. olmalıdır.
- 4 maaş ikramiye verilmelidir.
- Kıdem tazminatı her yıl için 40 gün olmalıdır.
- Kıdem zammı, her yıl için 10 kuruş olmalıdır.
- Çocuk parası 100 TL. olmalıdır.
- Yakıt parası net 1500 TL. olmalıdır.
- İzin harçlığı 1500 TL. olmalıdır.
- Verilen evlenme parasına bir maaş eklenmeli ve izni 10 gün olmalıdır.
- Dini Bayramlarda net 1000 TL. harçlık verilmelidir.

10- Öğrenim yardımı olarak
  a) İlkokul için 750 TL.
  b) Orta ve lise için 1000 TL.
  c) Yüksek okul için 1500 TL. olmalıdır.

11- İşçinin ölümü halinde ailesine 20.000 TL yakınlarının ölümü halinde 5000 TL verilmelidir.

12- Ölüm ve doğum izinleri 7 güne çıkarılmalıdır.

13- Doğum yardımı 2000 TL. olmalıdır.

14- Yemek parası 25 TL. olmalıdır.

15- Her semte otobüs temin edilmelidir. Aksi halde günde 15 TL. verilmelidir.

16- İstirahat paralarından kesilen 2 günlük ücret işverence ödenmesi.

17- İşçilere yıllık 3 çift ayakkabı, 2 takım iş elbisesi, ayrıca 750 TL. değerinde elbiselik kumaş verilmelidir.

18- Fazla mesai ücretleri % 100 zamlı ödenmelidir.

19- Gece vardiyasında çalışanlara % 50 ücret zammı verilmelidir.

20- Disiplin kurulu, 3 işçi, 3 işveren temsilcisinden oluşmalı ve Disiplin Kurulu Başkanı işçi temsilcilerinden olmalıdır.

21- Pazar ve Resmi Tatil günlerinde vardiya dahil, tüm çalışanlara % 100 zamlı (Üç yevmiye) ödenmelidir.

22- Haftalık çalışma süresi 45 saate indirilmeli, 48 saat üzerinden ödeme yapılmalı ve Cumartesi günleri tam tatil olmalıdır.

23- Yıllık ücretli izinlere üçer gün ilave edilmelidir.

24- Kardan pay dağıtımı iki maaş üzerinden ve şarta bağlanmadan ödenmelidir.

25- Teşvik ikramiyeleri 5 yıldan geçerli olmak üzere başlatılmalı ve birer maaş artırılmalıdır.

26- Konut kredisi olarak her işçiye bir defaya mahsus olmak üzere 25 bin TL. hak tanınmalı ve 48 eşit taksitle kesilmelidir.

GENEL SEÇİMLER

5 Haziran Genel Seçimleri sonuçlanalı bir ay oldu. İşçi sınıfımız, emekçi halkımız, ilerici yurtseverler "ELİ KANLI MC'ye OY YOK" şiarıyla seçimlere katıldılar. Önemli bir başarı kazandılar. Kimse "ULUSAL DEMOKRAT GÜÇLER"in bu başarısını görmemezlikten gelemez. TİP ve TBP kökenli çıkışlar güç birliğini parçalayıcı rol oynadılar. Çok az oy alan bu iki parti, Parlamento aritmetiğinde karşı devrimcilerin değirmenine su taşıdılar.

Tek başına iktidar olabilme gücüne ulaşan CHP, tarihinde görülmemiş ölçüde toplumsal muhalefetin kendinde odaklaşmasını gerçekleştirmiştir. İşçi sınıfımızın, emekçi halkımızın yakın hedeflerinin asgarisini programına alan CHP, parlamenter sayısını 189 dan 213 e çıkarmıştır. Cumhuriyet Senatosunda denge CHP lehine değişmiştir. Faşist tırmanışa dur diyen ilerici demokrat güçler, 5 Haziran öncesi güçlerine oranla daha ileri adımlar atmışlardır. CHP tek başına iktidar gücüne erişemesine rağmen, demokrasi cephesi eskiye oranla önemli ölçüde güçlenmiştir.

2,5 yıllık faşist tırmanış döneminin başlıca sorumlusu, AP, seçimlerden sağ oyları bünyesinde toplayarak 170 parlamenter ile girdiği seçimlerden 189 parlamenter ile çıkmıştır. DP' nin oyları AP ve MHP arasında paylaşılırken bir kısmı CHP' ne kaymıştır.

2,5 yıllık faşist tırmanma dönemini en iyi kullanan faşist partilerden biri MHP dir. CHP Genel Başkanı ECEVİT'in (cinayet şebekesi) olarak belirtmek zorunda kaldığı patron beslemesi faşist sürüleri ile işçiye, gençliğe, tüm halkımıza kurşun yağdıran MHP, devlet gücünü lehine kullanan ve seçimlerden karlı çıkan parti oldu. Bunun sebebi açık.

İşbirlikçi sermaye, büyük toprak ağaları, 1973 Seçimlerinden bu yana parlamenter yolla tek başına iktidar olamayacak kadar halkın nefretini kazanmıştır. 5 Haziran 1977 Seçimleri bu gerçeği ikinci kez vurgulayan olaydır. 4 yılda bir yapılan seçimlerle işbirlikçi burjuvazi ve gerici toprak ağaları, toplumsal değişimin nabzını ölçmek isterler. Toplumsal değişmeler, kendi siyasal ve ekonomik egemenliklerini sarsacak boyutlara ulaştığında, yeni yöntemlere başvururlar. 12 Mart 1971 Yılından bu yana, işbirlikçi sermaye ve gerici toprak beyleri, sömürülerini sürdürmenin başlıca yolunun faşizm olduğunda birleşmektedirler. Faşizmi kurumlaştırmayı hedefleyen 2,5 yıllık MC iktidarı, bu amaçla her türlü saldırıyı düzenlemekten geri kalmamıştır. MHP faşist devletin kurulmasında etkin görevler üstlenmeyi görev bildiğini, işbirlikçi sermaye ve toprak ağalarına açıklamıştır. Bu nedenle MHP büyüme sürecine girmiştir. Bu noktayı gözden kaçırmamak gerekir. İşbirlikçi sermaye punduna getirdiğinde faşist yönetimi hayatın her alanında hakim kılmak istiyor. MHP bu amaçla, sermaye tarafından örgütlendirilen bir partidir. AP' nin MHP'lileşmesi bundan dolayıdır.

Bizler AP' ye, MHP'ye oy veren çıkarları bu partilerin politikasi ile çatışma zorunda olan yığınları kurtarmak görevi ile yükümlüyüz. Faşist propaganda ve yalanlara kanan, faşist örgütlerden medet uman herkesi, kendi çıkarları uğruna mücadeleye çekmek zorundayız.

Gelelim MSP'ye. Kitlelerin dini inançlarını ön plana çıkararak örgütlenme yolunu seçen, yer yer temsil ettiği sınıflar gereği işbirlikçi sermaye ile çatışan bu parti, giderek eriyen bir görünüm arzediyor. Seçime girerken bünyesindeki nurcuların AP'nin değirmen suyuna girerek, bu partiyi içten çökertme gayretleri belirli ölçüde sonuç vermiştir. Oylarının bir kısmı AP ve MHP'ye kaymıştır. Sebebi MC karakterli bir koalisyona girmesidir. MSP, böylesi bir politikayı devam ettirdiği surece eriyip gidecektir. Nurcuların bünyesinden ayrılmasıyla, işbirlikçi sermaye ile çatışan bir öz kazanan bu parti, MC tipi koalisyonlarla, kendi sonunu hazırlayacaktır.

Hepimiz biliyoruz ki, CHP şu aşamada, tek başına hükümet kurma gücüne sahip değil. Meclisten güven oyu alamadı. Hükümet kurma görevinin Demirel'e verildiği şu günlerde özet bir değerlendirme yapacak olursak.

1-Her şeye rağmen, CHP' nin güvenoyu alamaması olumlu bir gelişme sayılamaz. Eskiye oranla daha güçlenen Ulusal Demokratik Güçler, parlamento içi ve parlamento dışındaki güçlerin eylem birliği yeni bir MC örgütlenmesine geçit vermemelidir. Gelişen şartların emrettiği mücadele anlayışıyla, her an seferber olabilecek bir eylem gücüne sahip olmak zorundayız. 2,5 yıllık faşist MC dönemi bize böylesi bir duyarlılık kazandırmış olmalıdır. En geniş aktif yığın eylemleriyle, halk düşmanı, ülkeyi kan gölüne çeviren faşist MC yeniden kurdurulmamalıdır. Bu nedenle CHP'nin tüm örgütleriyle demokrasiden yana olan tüm güçler, işçi sınıfımızın damgasını taşıyan eylemlerle, faşist MC tipi örgütlenmelere karşı yiğitçe direnmelidirler. Aksi halde ekmeğimiz, hürriyetimiz, varlığımız tehlikededir.

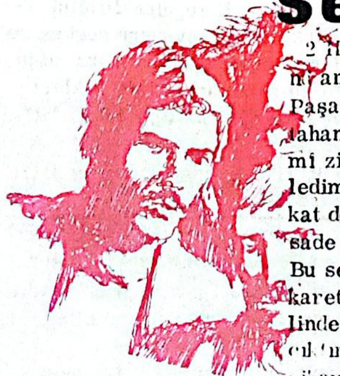
2-Yeni MC'nin ortak hareket noktası, güçlenen BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ mücadelesini, işçi
sınıfının yetkinleşen uzlaşm
sınıf sendikacılığını yok etm
olacaktır. MC' yi kurmaları
belki de tek sebebi bu olacak
Bu hesap bozulmalıdır. İşbir
ci sermayenin kendi dışında
tüm sınıf ve tabakaları mül
lüğe, yıkıma ittiği net olarak
ratılmalıdır. Yeni MC'nin iş
sınıfı öncülüğünde serpilip g
şen BAĞIMSIZLIK, DEMOK
mücadelesine saldırı kararg
olacağı iyice bilincimize ka
malıdır.

3- Yeni bir MC' nin kurulm
sı ve işlerlik kazanması dün
göre daha zordur. Ulusal De
ratik güçlerin eylem birliği
ay öncesine oranla çok daha
lüdür. MC' nin iktidar olmar
iktidarda ise düşürülmesi g
tiğini, tartışmasız bütün dem
ratlar yakıcı bir şekilde kav
mışlardır.

4-Kurulmak istenen MC ge
leşirse, güçlenen demokrasi
hesi, faşistlerce eski mevzil
ne geriletilmek istenecektir
let kademelerindeki faşistle
süreci hızlandırılacak, faşist
darbe için bütün şartlar haz
lanmak istenecektir. Sınıflar
vaşı daha keskinleşecektir.
cadele hayatın her alanında,
şitli yöntemlerle sürdürülec
tir. Kurtulmanın tek başına
mayacağını, geri durmanın k
şı saflara yarayacağını, deri
mesine kavrayarak mücadel
yaygınlaşmalıdır. Kendiliğin
sonuca varılamaz, Bitkinliğe
gınlığa yer vermeden, duygu
tepkilerden uzak bilimsel dü
mek zorundayız. Her şeye ra
men şimdi daha güçlüyüz. B
sel düşünürsek, demokrasi c
hesinin büyümekte olduğunu
pit ederiz.

MÜCADELE BÜTÜN ŞİDD
LE DEVAM EDİYOR. ZAFE
ZİMDİR.

Sendika ne yapıyor ?

2 Haziran 1977 Perşembe günü annemi ziyaret etmek için Paşabahçe Sosyal Sigorta Hastahanesine gittim. Doktora annemi ziyaret etmek istediğimi söyledim. Annem çok hasta idi. Fakat doktor annemi görmeme müsade etmedi. Tekrar rica ettim. Bu sefer bana sözlü olarak hakaret etti. " Defol köpek " şeklinde hakaret edince başhekime çıktım. Çünkü doktor, "seni fabrikaya da rapor edeceğim " demişti. Başhekime bunları anlattım. Başhekim " ben düzeltirim sen merak etme " demesine rağmen, 16 Haziran 1977 tarihinde bana bir yevmiye para cezası geldi. Beni dinlemeden bir yevmiye cezanın verilmesine razı gelen işçi düşmanı sarı sendikacıları lanetler, olayı işçi arkadaşlara duyururum.

Saraciye işçilerinden
Mustafa S[illegible]

YENİLEŞME

deri ve kundura işçilerinin sesi

sahibi: GÜLTEN BÜYÜK
yazı işl. md. mustafa karakaş
yönetim yeri: yeni işçi evleri no: 77 BEYKOZ - İSTANBUL

YENİLEŞMEYİ OKU! OKUT!

dizgi: yenileşme
baskı:
baskı tarihi: 21/7/1977